

вобытнѣ-тъ чистотѣ на догмата за происхожденіе-то на Св. Духа и съ дозволеніе отъ Папы-ты своеволно дръзнула да измѣнява и отъ прѣданія-та на Святы Отцы: тога Православна-та Вѣсточна Црѣква испрѣво ѣ обличявала чрезъ свои-ты Патріарсы; а когато Римскы-ти Прѣвосвященници никакъ ся неоставили отъ свои-ты оступленія, тога Восточна-та Католическа Црѣква, за да упаци Православіе-то въ всичкѣ-тъ му прѣвобытнѣ цѣлостъ и чистотѣ, принудила ся съ-всѣмъ да прѣкъсне съѣзъ съ Римскѣ-тъ Црѣкѣ (въ 1052 лѣто). Отъ това врѣмя ся продлѣява тая жялостна развала, отъ врѣмя на коѣто Римска-та Црѣква е прибавила много нововведенія, чюжды на древне-то Православіе отъ Вселенскѣ-тъ Црѣкѣ; по причинѣ на тѣя нововведенія произлѣзохъ испослѣ новы ереси на *Юанна Гусса, Лютера, Калвина и Цвинглія*, които увлѣкохъ слѣдъ себе много послѣдователи.

А наша-та Православна Восточна Црѣква процѣтава подъ управленіе на Патріаршескыты Престола, които ся като прѣдставители на древны-ты Црѣкѣ; зачото вси тѣи заедно образувать Единъ, Святъ, Соборнъ и Апостолскъ Црѣкѣ, коѣто и *врата адови* неодолютъ, спорядъ думы-ти на самого Христа Бога, който ся е обѣщаль да прѣбѣде съ нѣмъ во вся дни до скончанія вѣка. Аминъ.

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА-ТЪРНОВО
КРАЙ.

Подписъ:

6. Окт. 1933

ПРОВЕРЕНО

1995 год.

249 / 10